సంపాదకీయం

దశమావతారం: తెలుగు తల్లికి హారం, యువతరానికి ద్వారం అనే నానుడిపై నడుస్తున్న ఈ ఆటా మహాసభలకు విచ్చేసిన వారందరికీ సావెనీర్ కమిటీ తరఫున సుస్వాగతం. మీకోసమై ఎన్నో ఘనాతిఘనమైన ప్రత్యేక కార్యక్రమాలు సమకూర్చుటకు కొన్ని నెలలుగా, పగలనకా రేయనకా, కష్టపడినవారు కోకొల్లలు. వీరందరి కష్టఫలితాలూ ఇప్పుడు మీరు ఒక్కొక్కటీ సందర్శించబోతున్నారు.

మా సావెనీరు కమిటీ వారి సమర్పణ మీ చేతుల్లో నున్న ఈ సావెనిరే. కాకబోతే ఇది మా ఒక్కరి గొప్పతనమే కాదు. రచనలు పంపమన్న మా ఆహ్వానాన్ని మన్నించి, ఎంతో కృషితో, చమత్కారంతో తమ రచనలను పంపిన వందలాది రచయితలది, కవులది, చిత్రకారులది. వీరి సృజనాత్మక శక్తికి నిదర్శనమే ఈ సావెనీర్లో ప్రచురింపబడిన కవితలు, కథలు, వ్యాసాలు. ఆటా వారి రచనాపోటీలలో అత్యంత ఉత్సాహంతో పాల్గొని బహుమతులు పొందినవారందరికీ మా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు, మా శుభాకాంక్షలు.

గంగానదీప్రవాహాన్ని శంకరుడు ఆపి భూలోకానికి ఉపయోగకరమయే రూపంలో ప్రసాదించినట్టు, రచయితల దగ్గరనుండీ వస్తున్న ఈ సాహిత్యప్రవాహాన్ని అందుకొని, చదివి, వాటి బాగోగుల్ని చూసేవారు, మా ఇండియా ఎడిటర్ శ్రీమతి భార్గవీరావుగారు. కానీ సావెనీరు చివరిదశలలోకి వచ్చేటప్పటికి హఠాత్తుగా మాకొక విషాదవార్త అందింది. కమిటీకి మూలస్తంభమైన మా భార్కవీరావుగారు స్వర్గస్తులయ్యారు. వారి ఆకస్మిక మరణం సాహిత్యపు లోకానికే ఒక తీరని లోటు. మా సావెనీరు కమిటీకైతే అంతకన్నా పెద్ద లోటు ఏర్పడింది. ఆమె చేసిన పని ఎంత కష్టమైనదో చేసినవారికి గానీ అర్థముకానిది. కానీ ఏమీ కష్టమనుకోకుండా సంతోషముగా ఈ కార్యాన్ని ముందుకు నడిపిస్తూ వచ్చారు. విధి వైపరీత్యం వలన ఆమె మేధస్సు, సాహిత్య పరిజ్ఞానం, వందలాది రచనలు చదవగలిగే ఓర్పు, నేర్పు .. ఇవన్నీ మాకు చివరిఘడియలో లేకుండా పోయాయి.

వచ్చిన రచనలన్ని చదివి అందులో అతి శ్రేష్ఠమైన రచనలను ఎంపికచేయుటలో సంపాదక బృందానికి చాలా మంది పేరొందిన రచయితలు, సంపాదకులు, ఎంతో తోడ్పాటునందించారు. కథలు చదివి శ్రీమతి కొండవీటి సత్యవతి గారు, కవితలు పఠించి శ్రీమతి షీలా వీరరాజు గారు, నాటకాలు పరిశీలించి శ్రీమతి శారదా శ్రీనివాసన్ గారు, గేయాలని శ్రద్ధగా చూసి శ్రీమతి గాయత్రి గారు మాకు చేయూతనిచ్చారు. వీరందరికీ మా కృతజ్ఞతలు. వీరు షార్ట్ లిస్ట్ చేసిన రచనలన్నీ అమెరికాకొచ్చిన రచనలతో సరికలిపి సావెనీర్ కమిటీ సంపాదక వర్గం విశ్లేషించి తగు నిర్ణయం చేయగలిగారు.

సావెనీరంతా unicode లో తయారు చేసి ప్రచురించడం ఇదే మొదటిసారి అని నా ఉద్దేశ్యం. అనేక సాంకేతిక సమస్యలు ఎదురుకోవాల్సి వచ్చింది. వచ్చిన హస్తప్రతులన్నీ చాలా సహనంతో "బరహా" లో టైపుచేసిన కిరణ్ గారు ఇందులో చాలా సహాయపడ్డారు. గొల్లప్రోలు అనే ఓ కుగ్రామంలో నివసిస్తూ ఇంతటి కంప్యూటర్ ప్రావీణత్వం పొంది ఇంతటి కార్యాన్ని చేయగలిగారంటే మరీ మరీ మెచ్చుకోదగ్గ విషయం.

అమెరికా భారతి సంపాదకులు శ్రీ శివప్రసాద్ కుంపట్లగారు అందించిన సహాయం అత్యంత శ్లాఘనీయము. ఆటా వారి ఆర్టికల్స్ సేకరించడంలో ఎంతో తోడ్పడడమే కాకుండా, ప్రింటర్స్ తో కూర్చుని అన్నీ సవ్యంగా జరిగేలా చూసారు.

ఇంతమంది సహాయం లేకపోతే ఇటువంటి మహత్తరమైన కార్యం జరిగేదే కాదు. నేనూ, మా సావెనీర్ కమిటీ ఉప సంపాదకులు శ్రీ అప్పారావు సుంకర గారు వీరందరికీ ఎంతో ఋణపడి ఉన్నాము.

ఇక వచ్చిన రచనల సంగతికి వస్తే .. మేము ఆశించిన విధంగా రచనలు రాలేదనే చెప్పాలి. మా రచనల ఆహ్వానపత్రంలోనే మేము స్పష్టంగా ఎటువంటి రచనలకోసం ఎదురుచూస్తున్నామో తెలియచేసాము. ప్రవాసాంధ్రులకు, ముఖ్యంగా ఇక్కడ పుట్టిపెరిగిన పిల్లలకూ అనుకూలంగా, ఆసక్తికరంగా ఉండేటట్టు వ్రాయాలని కోరాము. (దీనిని గురించి ఇంకా వివరంగా “An American (Telugu Association) Dream” లో చదవవచ్చు). ఈ థీమ్ కి సరిపోయే రచనలు చాలా తక్కువగానే వచ్చాయి. అలా అని మిగతా థీములన్నీ వ్యర్థమని కాదు మా అభిప్రాయం. కాకపోతే ఇది అమెరికా తెలుగు సంస్థ ప్రచురణ కాబట్టి అటువంటి రచనలకే ప్రాధాన్యతనివ్వాలని కుతూహలపడ్డాము.

పైన సూచించిన వారందరూ రచనలను షార్ట్ లిస్ట్ చేసి చాలా సహాయ పడ్డారు. కాని ప్రచురణకి, ప్రైజులకీ రచనలని ఎన్నుకునే భాగ్యమూ, బాధ్యతా కేవలం సావెనీర్ కమిటీ చైర్ శ్రీనాధ్ జొన్నవిత్తుల, కో-చైర్ అప్పారావు సుంకర గార్లదే. తుది నిర్ణయంలో పొరపాట్లు జరిగినవని భావిస్తే దానికి మేమే నిందార్హులము.

ఇక మా ఉపోద్ఘాతాలు ఆపుతాము. భోంచేసేముందు మీకు మేము రుచులు చెప్పనవసరం లేదు. హాయిగా కూర్చుని ఈ సాహితీ సంపుటిని ఆస్వాదించండి!

శ్రీనాధ్ జొన్నవిత్తుల
సంపాదకుడు

The American (Telugu Association) Dream

Welcome to the 10th American Telugu Association Convention festivities. Hundreds of volunteers have proudly laboured for thousands of hours to bring this experience to the tens of thousands of visitors expected this year. Half a world away from our homeland, we hope to have created a miniature Andhra Pradesh in the state of New Jersey, where, for the next few days, you can pretend you are at home again - with the sweet sounds of spoken Telugu heard in the aisles, delicious aromas of pinDivanTalu wafting up from the kitchens, girls in parikini ownees running down the halls. You can look forward to meeting old friends and making new ones, and enjoying the dozens of cultural events with the galaxy of stars who have dropped in here for your entertainment.

You hold in your hands the product of much blood, toil, tears and sweat expended on your behalf by the Souvenir Editorial Team, the Judges and reviewers, and most of all, the hundreds of authors who answered our call for articles to print in this Souvenir. It was gratifying, though a little daunting, to see the stream of creativity we unleashed with this call. How could we distill this cornucopia of riches into something that can be published in one volume?

At this tenth convention of the American Telugu Association, we felt it was only fitting to focus on the American Telugu experience. In the editor's experience (limited as it may be), many literary collections and souvenirs tend to be filled with stories about farmers in the heartland, or globalization robbing some person or group of their livelyhood, or narrow political or caste themes from specific places. These are all real problems, and have our full sympathy. But by definition, the American Telugu people have left those behind when they came to this brave new world. Does that mean we have no problems here? Our lives are spent blissfully feasting off the milk and honey in this land where the streets are paved with gold? Where are the stories which "tell it like it is" from OUR point of view? Where are the America Telugu Kathalu?

What is an America Telugu Katha, you might ask. Is this such a clear and distinct genre?

As members of the Telugu Diaspora, we all share some common transformative experiences. All of us will remember our first plane ride here, when we left the security of our village or town or city and ventured forth to this far away land of milk and honey. Some of us came here for studying while others came for work or to rejoin spouses or other family members. But in all cases, it was probably something desired fervently, and awaited with increasing eagerness as the different rites of passage were successfully completed - getting a passport, getting a visa - right upto the tearful parting scene at the airport. All of us must remember the culture shock of stepping off that plane into America, the wonderful - the shock of suddenly being surrounded by pale faces speaking an exotic version of the English we thought we knew. Unlearning Indian terms and coming to grips with foreign ways of thinking and of life. Most of us went on to become successful at what we do. But this usually meant staying away from home for several years. The first trip back to our home town is indelibly etched on our consciousness. It was a time to revel in all the little joys we used to enjoy in our youth - from favourite radio programs to choice restaurants, looking up childhood friends or rarely seen relatives. Or maybe it is the parents coming to visit us in the US for the first time, gazing on in pride at their child's used Cadillac or sofa set. In time, and over several visits in both directions, the novelty wears off. We find ourselves developing professionally, increasingly flush with cash and possessions, and reaching the top levels of the organizational heirarchies.

But, we notice with alarm, somewhere in this process we seem to have changed - morphed away from the Telugu people we felt we used to be into something resembling Americans. Often, this rude awakening dawns on us when we visit our hometown and we realize that we are missing the comforts of "home" - the clean quiet environs, the freedom and flexibility of getting into a car and driving where you want when you want, even the junk food. We begin to act like the NRI's shown in Telugu movies, loudly demanding things that we know must be rare or scarce, and turning up our noses at the bathrooms and roads.

We begin to notice this even more keenly as our children grow up. Their interests and attitudes seem entirely alien. Indeed, their very speech seems alien at times. If they even speak Telugu, it is of the wierd

and wonderful kind that we used to laugh at in movies in simpler times long gone. Stunned, we immerse ourselves in our Teluguness. We form, or join, Telugu associations. We teach our daughters Kuchipudi or sangeetham and send our children to Telugu classes. But the genie is out of the bottle. We know, in our hearts, that things can never go back to the "good old" days.

The pressures on these first generation Telugu children are tremendous. What is being asked of them is nothing less than to have two different personalities packaged in one little body. At home, or with grandparents, they are expected to be loving, respectful, speaking in Telugu, able to quote puranaalu or padyaalu, and go all mushy when listening to Ghantasala songs or watching NTR as Krishna. We want them to be at the top of their classes in school, get perfect SAT scores and go to the best Ivy League colleges. When they step out of the house, they must speak perfect American, play baseball, listen to rap music, and dress provocatively to be accepted among their peers. We expect them to be the best at piano and orchestra, while also learning Carnatic music. Small wonder then that a whole generation of Telugu kids seems most comfortable befriending other Indian kids with the similar split personalities; Or that a significant majority rebel against the whole thing as soon as they get a chance, and marry an American person.

All these are uniquely American Telugu shared experiences. They form a rich lode of material that can be mined for endlessly interesting stories. These are the type of stories we wanted to encourage and exhibit in this 10th souvenir of the American Telugu Association.

The focus of this Tenth ATA convention is supposed to be our Youth. They are the ones who will need to carry the Telugudanam torch forward into the future. We need to fill them with the Essence of Telugu Culture while we still have time. We wanted to get stories that will appeal to this generation of Telugu people. Stories which will evoke traditional values in a familiar setting, to promote the timeless values that make us Telugu people unique.

We cannot quite say we achieved our goal. But we do have several interesting and insightful stories, which have something to say about our life in the United States - from seemingly trivial issues like dealing with a pet dog, to a tale of unfaithfulness and reconciliation. Hopefully, what we published here will encourage more people to reflect on their experiences and begin to pen them down.

I know that there are several gifted writers here who can weave interesting and captivating stories about daily life and challenges in the U.S. Their works fill the excellent online magazines like eemaata, sujanaranjani and koumudi, and win prizes at competitive events like the Vanguri Foundation contests. Sadly, we have not been able to attract them to submit to ATA.

We also had another goal which we didn't quite manage to accomplish - to get more works from the youth themselves, especially second generation Telugu American writers. We hoped to see more provocative works from this group, either in English or in Telugu. With luck, reading the articles in this souvenir, or having them read by someone in the family, will turn some of them into poets and story tellers.

But all in all, what we do have is quite remarkable, and will keep you engaged for many pleasant hours. So find a cozy corner, grab some zanthikalu to snack on, and dig into this delightful collection of kathalu, kavithalu, naatikalu, geyalu and many other literary savories.

Sreenadh Jonnavithula
Chair, Souvenir Committee